

Stk. 2. En Kommune, der hører til en af de to sidstnævnte Grupper, kan af Kommunalbestyrelsen med Socialministerens Samtykke henføres til en Gruppe med højere Grundbeløb, saafremt en tilgrænsende Kommune henhører derunder og Levevilkaarene maa anses for at være ligesaa dyre i førstnævnte Kommune som i Nabokommunen. Forsaavidt en Kommune har en bymæssig Bebyggelse med over 1 500 Indbyggere, kan Kommunalbestyrelsen ligeledes, naar den skønner, at Levevilkaarene er ligesaa dyre i den øvrige Del af Kommunen, med Ministerens Samtykke bestemme, at denne Del skal henføres til samme Gruppe som den bymæssige Bebyggelse. — Ved Afgørelsen af en Kommunes Indbyggerantal kommer kun de ved sidste almindelige Folketælling beregnede Tal i Betragtning.

Stk. 3. Ved den yngste Ægtefælles Opnaaelse af 65-Aars-Alderen drager det sociale Udvalg Omsorg for, at den Ægteparret tilkommende Aldersrente fastsættes efter de Regler, der gælder for Ægtepar, naar begge er fyldt 65 Aar.

Stk. 4. Afgaar en med sin Ægtefælle samlevende Aldersrentenyder ved Døden, omregnes den efterlevendes Rente efter den Alder, den ældste af Ægtefællerne havde, da de begyndte at oppebære Aldersrente, forsaavidt paagældende ved Ægtefællens Død iøvrigt opfylder Betingelserne for at nyde Aldersrente. Tilsvarende Regel gælder, naar Ægtefællers Samliv ophæves af Grunde, de ikke selv er Herre over, f. Eks. paa Grund af den ene Ægtefælles Indlæggelse paa Sindssygehospital. — Hvor særlige Omstændigheder taler derfor, er det sociale Udvalg berettiget til for et Aar ad Gangen at forhøje den efterlevende Ægtefælles Aldersrente med et Beløb paa indtil Halvdelen af det i § 40, Stk. 2, nævnte Tillæg.

§ 40.

Stk. 1. For Invalidiserentenyderes Vedkommende vil der til den i § 39 nævnte Rente være at lægge et Tillæg for Invaliditet paa henholdsvis 90 Kr., 84 Kr. og 78 Kr., efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredie af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper.

Stk. 2. Medfører Invaliditet en Tilstand af Hjælpeløshed, der nødvendiggør, at Invaliden stadig maa have Bistand af andre, og yderligere afskærer ham fra at paatage sig erhvervsmæssigt Arbejde af praktisk Betydning, vil der til det i Stk. 1 nævnte Tillæg yderligere være at føje et Tillæg paa henholdsvis 180 Kr., 168 Kr. og 156 Kr. Naar en saadan Invalid overgaar til at oppebære Aldersrente, beholder han dette saavel som det i Stk. 1 nævnte Tillæg.

Stk. 3. Samme Tillæg som i Stk. 2 nævnt ydes en Aldersrentenyder fra det 80. Aar.

Stk. 4. Opfylder to samlevende Ægtefæller hver især Betingelserne for at oppebære Tillæget, nedsættes det med $\frac{1}{4}$ for hver.

Stk. 5. Har en Invalide- eller Aldersrentenyder fuld Forsørgelsespligt overfor Børn under 15 Aar, ydes som Tillæg for det første Barn under 15 Aar et Beløb af henholdsvis 144 Kr., 120 Kr. og 96 Kr., efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredie af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper; for hvert følgende Barn under 15 Aar ydes henholdsvis 72 Kr., 60 Kr. og 48 Kr., idet der dog højst kan ydes henholdsvis 360 Kr., 300 Kr. og 240 Kr. ialt. — Har flere Rentenydere Forsørgelsespligt overfor samme Barn, tilkommer Tillæget kun den, der helt eller overvejende underholder Barnet. — Enhver Forandring i Antallet af en Rentenyders Børn under 15 Aar faar Virkning fra den 1. i den følgende Maaned. — Forsaavidt og saalænge et Barn er fjernet fra Hjemmet i Henhold til Afsnit II i Lov om offentlig Forsorg, bortfalder det heromhandlede Tillæg for paagældende Barns Vedkommende. Det samme gælder med Hensyn til et Barn, for hvilket der udbetales Bidrag i Henhold til Afsnit III i nævnte Lov.